

det foreliggende Projekt og tager de Tanker, som ere blevne udviklede af Modstanderne af Lovforslaget her i Thinget, under nærmere Overveielse og Prøvelse. Jeg har ingen Betænkelighed ved at stemme for Bevillinger af endog saa meget betydelige Summer, som skulle anvendes til Udvidelse og Forbedring af vore Kommunikationsmidler, men jeg er en bestemt Modstander af at bevilge Penge til halve Foranstaltninger, som man med nogenlunde Sikkerhed kan sige, dog kun ville række til i et kortere Antal Aar. Det Projekt, som er blevet benævnt under Navnet af Kommandør Wildes, hvilket jeg forresten ikke betragter som noget fuldt færdigt Projekt, men kun som en Tanke, der er henkastet, og som fortjener at komme under Overveielse, et saadant Projekt vilde ganske vist koste en hel Del mere eller sandsynligvis meget mere, end hvad nærværende Lovforslag udtræver, men denne større Bekostning bør dog ikke være en Hindring for, at det kan bringes til Udførelse, naar det med saa stor Sikkerhed, som der overhovedet i menneskelige Forhold kan være Spørgsmaal om, kan siges virkelig at tilfredsstille Trafikken her paa Sjælland. Den høitærede Drøfsører udtalte, da han gik ind paa Fordelene ved en Centralbanegaard, at man burde ved nye Jernbaneanlæg opretholde denne koncentrerede Trafik, naar det var gjørligt, paa et eneste Punkt. Men mod denne Anskuelse staar dog virkelig selve Lovforslaget, som jo foreslaar Anlæg af to nye Banegaarde, og naar de skulle have nogen Betydning, er Meningen dog dermed, at Trafikken skal udgaa fra dem. Min Grund til at stemme for Endringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 2 — jeg har udtalt det baade igaar og idag, og jeg skal gjentage det — er den at bringe den Tanke under nærmere Overveielse og Drøftelse, om man overhovedet bør anlægge en Banegaard ved Citadellet, nærmere eller fjernere fra Citadellet, provisorisk eller permanent, og om man bør gaa til en Udvidelse af den nuværende Banegaard i den Retning, som det er foreslaaet i Lovforslaget. — Det ærede Aede kongevalgte Medlem (Fischer) mente igaar, at man burde vogte sig for at tage altfor mange Hensyn, kaste sit Blik ud til altfor mange Sider, thi Følgen deraf kunde let blive den, at man saa blev hildet i saa mange Betænkeligheder, at der slet ikke kom Noget ud af den hele Forhandling. Han mente, at man skulde se bort fra militære Betænkeligheder, og at man skulde holde sig til de foreliggende faktiske Forhold, og den høitærede Indenrigsminister udtalte ligeoverfor mig, at han for sin Del havde følt sig fuldstændig beroliget ved, at ogsaa hans Kollega Krigsmini-

steren havde givet sit fulde Samtykke til de af ham foreslaaede Jernbaneanlæg. At Krigsministeren har givet et saadant Samtykke, derom tvivlede jeg naturligvis intet Øieblik, og at han har givet det, efter at Sagen har været Gjenstand for nøie Overveielse, er jeg ligesaa overbevist om; men det forhindrer mig dog ikke i vedblivende at nære en Anskuelse, der er noget afvigende fra den, Krigsministeren sandsynligvis har havt, da han sluttede sig til Lovforslaget. Det er ingen Bebreidelse, jeg retter imod den ærede Krigsminister; thi det er Noget, jeg veed af Erfaring, at man er her i Landet ved saadanne større og vigtigere Anlæg overordentlig lidet villig til at tage Hensyn til de berettigede Fordringer, som Forsvarsvæsenets Ordning stiller, og det er i Grunden ganske naturligt. Fredstilstanden er den normale, og Krigstilstand er Undtagelsen, og at man saaledes kaster Blikket paa den normale Tilstand og ikke paa den exceptionelle, er forklarligt. Naar der er Spørgsmaal om større industrielle Anlæg, er det i vor Tid, hvor det saa meget gjælder om, at Alt skal gaa hurtig, for at man kan tjene saa mange Penge som muligt, naturligt, at man skyder disse andre Hensyn bort. Jeg tror i det Hele taget, som jeg udtalte før, at man her i Landet ikke er meget villig hverten i de Forsvarsministerierne sideordnede civile Ministerier eller blandt Publikum i det Hele eller hos Pressen til at ville indrømme Berettigelsen af Fordringer fra Forsvarsvæsenets Side. Jeg tror, at man saaledes ved Anlægget af Jernbanenettet her i Landet, vistnok kun har taget meget lidet Hensyn til de Fordringer, som Forsvarsvæsenet kunde stille til dets Anlæg. Der bliver saa ofte stillet store Fordringer til Militærvæsenet om at yde sin Hjælp og Understøttelse til det borgerlige Samfund med Hensyn til enkelte Foretagender, og det er jo helt naturligt, at Krigsbestyrelsen med Beredvillighed rækker Haanden til Hjælp og Understøttelse, hvor Sligt kan forenes med Tjenestens Lær; men jeg tror, at Krigsbestyrelsen i det Hele taget maa være varsom med at gaa ind paa Indrømmelsen af saadanne Fordringer og Opfyldelsen af saadanne Fordringer, thi som oftest fremkalder dette ifødetfor Tak kun fornøiede Fordringer om yderligere Smødekommun, yderligere Opoffrelse. Hvad der ved det her foreliggende Jernbaneforslag har undret mig — det udtalte jeg allerede igaar — er, at man ved dette Jernbaneforslag støtter Udvidelsen af Kjøbenhavns Havn imod Nord. Det er den høitærede Indenrigsminister, som har Fortjenesten af at have fastslaaet Havnens Udvidelse mod Nord. Dermed skal det ikke være